Engin Erkiner: *Kürtlere yönelik saldırılar artıyor ve bu konuda herhangi bir sınır da bulunmuyor.*

Ordu değişik bölgelerde eylemsizlik içinde bulunan gerillalara saldırıyor, öldürüyor ve bu amaçla sınır ötesine bile geçiyor.

Yerleşim birimlerinde yapılan gösterilere yönelik polis saldırıları durmaksızın sürüyor.

Her gün yeni tutuklamalar gerçekleşiyor.

BDP üye ve yöneticilerinden tutuklananların sayısı sürekli artıyor, KCK davası olumlu bir gelişme görülmeksizin sürüyor.

Kürt halkı öldürülen gerillalara sahip çıkıyor ve cenaze törenlerine binlerce kişi katılıyor.

Doğal olarak bölgede iyice yükselen tansiyon ve artan saldırılarla buna verilen yanıtlar üzerine çok sayıda yazı yazılıyor.

Yazıların önemli bir bölümü, “neden şimdi” sorusuna cevap aramaya çalışıyor.

“Genç insanlar ölmesin, gerillaların öldürülmesi yanlış, Silopi’de iki polisin öldürülmesi de doğru değil, barış bu şekilde gelmez, çözüm bu şekilde gerçekleşmez” bağlamında görüşler ifade ediliyor.

Yazarların büyük bölümünün isteklerinde samimi olduklarını düşünüyorum.

Her zamanki gibi konuyu saptırmaya çalışan kimi Taraf yazarları hariç...

Ne ki, politik ortamı doğru okuyamazsak muhtemel gelişmeleri de tahmin edemeyiz ve o zaman da iyi niyetin anlamı kalmaz.

ROJ TV'de Cumartesi günleri yayınlanan Medya Kritik programında 12 Haziran öncesinde devletin ve hükümetin saldırısının artacağını belirtmiştim.

Bu belirlemede şu gerekçeye dayanmıştım:

Bu seçim AKP açısından büyük önem taşıyor.

300 milletvekili kazanarak istediği yasayı çıkarabileceği bir çoğunluğa ulaşmak istiyor.

AKP'nin seçimden en büyük parti olarak çıkacağı şimdiden belli olmakla birlikte, yüzde kaç oranında oy alacağı belli değildir.

Önceki seçimde yüzde 42 oy almıştır. Bu seçimde yüzde 40 oy alması ve yine en büyük parti olması bile yenilgi sayılacaktır.

Bunu engellemek için iki noktada yoğunlaşıyor:

Birincisi: BDP'nin bağımsız adaylarının az oy alması ve AKP'nin bölgede birinci parti olması…

Bu amaçla olabildiğince fazla BDP üye ve yöneticisi tutuklanarak meydan AKP için boşaltılmaya çalışılıyor.

İkincisi: Görüldüğü kadarıyla MHP barajın altına itilmeden AKP'nin TBMM'de istediği büyük çoğunluğu sağlaması mümkün görünmüyor.

MHP'nin barajın altına itilmesi durumunda AKP yaklaşık olarak 25 ek milletvekilliği kazanacaktır.

MHP'nin barajın altına itilebilmesi için bu partinin söyleminin benimsenmesi, parti seçmenine "esas MHP biziz" imajının verilmesi gerekir.

AKP'den aday olan Türkeş'in oğulları da bu mesajı vermektedir.

MHP ile ilgili kaset skandalı işin ayrıntısıdır.

Sadece bu amaç bile, MHP'nin en önemli görüşünün, Kürt özgürlük hareketiyle en iyi biz baş ederiz görüşünün, geçersiz kılınması için, Kürtlere yönelik gittikçe artan bir saldırıyı gerekli kılar.

Kürt halkına karşı gittikçe yoğunlaşan bir saldırı gerçekleşmeden MHP'nin barajın altına itilebilmesi söz konusu olamaz.

AKP'nin seçim stratejisinin önemli bir bileşenini MHP'yi Meclis dışı bırakmanın oluşturduğunu söyleyip, ardından da yoğunlaşan saldırı karşısında şaşırmak biraz garip olur.

Kürt halkına yönelik olarak her alanda geliştirilen saldırıya rağmen, sanıldığının aksine AKP'nin "çözüm"den vazgeçtiğini sanmıyorum.

AKP'nin tümüyle imha politikasına yöneleceğini de sanmıyorum.

Sorunun böyle çözülemeyecek kadar büyük olduğunu görebilecek durumdadırlar.

Burada "çözüm" dendiğinde, AKP'nin kendi çözümünden söz ettiğimi anlıyorsunuz.

Tıpkı "çözüm" gibi AKP'nin kendisine ait "barış"ı da vardır.

Sana verilen sınırlı bireysel haklara razı olursan, "çözüm" olur, böylece "barış" da gerçekleşir.

İki ayrı çözüm ve barış anlayışı arasında silahlı mücadelenin de dahil olduğu sert bir çatışma yaşanıyor.

AKP, yoğun saldırıyla Kürt özgürlük hareketini geriletmeyi ve yeni güçler dengesi koşullarında kendi "çözüm"ünü yeniden gündeme getirmeyi planlıyor.

AKP, "çözüm"den vazgeçmiş değildir. Sadece kendi "çözüm"ünün daha fazla uygulama olanağı bulabilmesi için karşı tarafı zayıflatmayı hedefliyor.

Bunda yeni bir şey yok...

Başka ülkelerdeki çözüm süreçlerinde de benzer örnekler yaşanmıştır.

Çözüm sözcüğü telaffuz edilmeye başlandıktan sonra da süreç zikzaklarla ilerler.

Özellikle devlet ve hükümet tarafı karşısındaki gücü zayıflatmak için her fırsatı kullanır.

Bugün yaşanılan da başka ülkelerde örnekleri görülmüş bu olayın Kürdistan versiyonudur.

Bir başka konu, baskılara gösterilen tepkilerle ilgilidir.

Silopi'de iki polisin öldürülmesi ve polise yapılan öteki saldırılar beklenen eylemlerdir.

Kuzey Kürdistan'da ateşkes –hayata geçtiği oranda- sadece dağlarda gerçekleşti.

Yerleşim birimlerinde ise hiç bir zaman ateşkes olmadı.

AKP, ordulaştırdığı polis vasıtasıyla bu alanda sürekli saldırı halinde oldu ve uzun bir dönem neredeyse tek kale oynadı.

Kırsal alanda yürüttüğü silahlı mücadelenin gelişmesinde önemli rol oynadığı bir hareketin, aynı mücadeleyi giderek kentlere taşıması, kır gerillasının yanı sıra kent gerillasının da ortaya çıkması garip değildir; tersine beklenen bir gelişmedir.

Benzeri gelişmeler yıllar önce, 1960-1970 döneminde Latin Amerika ülkelerinde yaşandı.

1975'te yayımlanan Türkiye Devriminin Acil Sorunları'nda (TDAS) bu gelişmeleri bir araya

toplayarak aktarmaya çalışmıştım.

1984 yılında PKK, Eruh baskınıyla yeni bir mücadele dönemine girdi.

Bu eylem, içerik olarak, kasaba baskını kategorisine girer ve 1960'lı yıllarda Arjantin'de Peroncu bir gerilla örgütü olan Monteneros da benzeri bir eylemle ortaya çıkmıştı.

Kırlardan (dağlardan) ayrı olarak veya onunla birlikte az çok büyük yerleşim birimlerindeki mücadelenin de önemli olduğu bütün Latin Amerika ülkelerinde (Uruguay, Brezilya, Venezüela) şehir gerillası görülür.

Şehir gerillası, kentlerdeki asıl baskı gücü olan polisi özellikle hedef alır.

Dahası, kitlesel güç büyüdüğü oranda, gösterilere yönelik polis saldırılarına karşı, silahlı kitle gösterilerinin örgütlenmesi gündeme gelir.

Gösteri yapan halk, kendi güvenliğini almaya başlar ve ek olarak şehir gerillasının önemli işlerinden birisini de bu gösterilerin güvenliğini sağlamak oluşturur.

Hükümet saldırıları büyüyebilir ve polis saldırılarında zırhlı araçların yanı sıra helikopterler de kullanılmaya başlanır.

AKP hükümetinin çok sayıda silahlı helikopter alımına yönelmesinin sadece dağlarla ya da petrol boru hatlarının korunmasıyla ilgili olduğunu sanmıyorum. Ek olarak bu helikopterleri ülkede üretmenin girişimlerini de yapıyorlar.

Bunları söylemek falcılık değildir. 40 yıl önce Latin Amerika ülkelerinde yaşanmış olanların değişik zaman, ülke ve kitlesellik koşullarında tekrarlanabileceğini belirtmektir.

Gerçek bir çözüm ve barış için samimi bir çaba içinde olanlar, tarihin bizimle başlamadığını, başka ülkelerde ve başka zamanlarda benzeri mücadeleler yaşandığını bilirlerse, gelişmeleri anlamaları ve geleceği az çok tahmin etmeleri de kolaylaşır.

Hükümetin ve devletin saldırısı artacak ve uygun bulunan bir zamanda “çözüm” ya da kendi çözümleri yeniden gündeme getirilecektir.

Hiç şaşırmayın…